Lietas arhīva Nr. C-1519-17/5
ECLI:LV:LIET:2017:1109.C20151917.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Liepājā 2017. gada 9.novembrī

Liepājas tiesas tiesnese Inta Pūce rakstveida procesā izskatīja civillietu SIA „PlusPlus Baltic Re" maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu.

Tiesa

k o n s t a t ē j a

Liepājas tiesā 2017.gada 25.maijā prasītājas pilnvarotā pārstāve cēlusi maza apmēra prasību pret atbildētāju par parāda 1589,56 EUR un tiesāšanās izdevumu piedziņu, kā arī noteikt tiesību saņemt likumiskos sešus procentus gadā līdz sprieduma izpildei.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2006.gada 9.janvārī ar atbildētāju un AS „GE Money" tika noslēgts kredīta līgums Nr.270 (turpmāk – līgums), ar kuru atbildētajam izsniegts aizdevums 1350,13 Ls jeb 1921,06 EUR. 2013.gada 23.augustā aizdevēja noslēdza cesijas līgumu ar PlusPlus Baltic OU filiāli Latvijā, cedējot visas savas prasījuma tiesības pret atbildētāju, kas izriet no līguma. Atbildētājam 2015.gada 25.februārī tika nosūtīta vēstule par vienpusēju atkāpšanos no līguma. Parāda pamatsumma līguma izbeigšanas brīdī 1145,45 EUR. PlusPlus Baltic OU filiāle Latvijā 2015.gada 2.aprīlī noslēdza cesijas līgumu ar SIA "PlusPlus Baltic Re", ar kuru visas prasījuma tiesības pret atbildētāju tika nodotas prasītājai. Atbildētāja parāds ir 1589,56 EUR. Lūdz piedzīt neatmaksāto pamatsummu 1145,45 EUR un likumiskos procentus 444,11 EUR laika periodā no 2004.gada 23.oktobra līdz 2016.gada 1.decembrim. Prasītāja nav vēlējusies uzklausīšanu tiesas sēdē, kā arī izmantot mediāciju. Nauda iemaksājama kontā Nr.LV07HABA0551037623572 AS "Swedbank".

Prasība pamatota uz Civillikuma 1587., 1589., 1716., 1717., 1720.,1753., 1756.,1764., 1811., 1828.,1934., 1943.pantu.

Atbildētājam 2017. gada 29.maijā, saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21} panta pirmo daļu un 250.^{22} panta pirmo daļu, uz prasības pieteikumā norādīto dzīvesvietu tika nosūtīts prasības pieteikums un tam pievienotie dokumenti, izskaidrotas procesuālās tiesības, norādīta informācija par tiesas sastāvu un izskaidrotas tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim (lietas 30.lapa). Dokumenti atgriezti tiesai kā neizsniegti, jo beidzies glabāšanas laiks (lietas 32.,33.lapa).

Tā kā atbildētājam nav deklarētās dzīvesvietas, tiesa 2017.gada 24.jūlijā nosūtīja prasītājai e-pastā paziņojumu par lietas izskatīšanas laiku un uzdodot tai ievietot sludinājumu izdevumā "Latvijas Vēstnesis" (lietas 37.,38.lapa). Lietas izskatīšanu nozīmējot 2017.gada 18.septembrī rakstveida procesā. Prasītāja sludinājumu nebija ievietojusi, kā dēļ tiesa atlika lietas izskatīšanu uz 2017.gada 9.novembri (lietas 42.,43.lapa).

Prasītāja 2017.gada 4.oktobrī ievietojusi publikāciju izdevumā "Latvijas Vēstnesis", informējot atbildētāju par lietas izskatīšanu, atbilstoši Civilprocesa likuma normām (lietas 46.lapa).

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmajai daļai, puses ir informētas, kad var saņemts spriedumu tiesas kancelejā. Papildus pieteikumi vai lūgumi nav saņemti.

Tiesa secina, ka lieta izskatāma rakstveida procesā.

Novērtējusi rakstveida pierādījumus un apsvērusi prasības pieteikumā norādītos argumentus, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma.

Civilprocesa likuma 10.pantā noteikts, ka puses savas civilprocesuālās tiesības realizē sacīkstes formā, bet tas nozīmē, ka pašas sniedz tiesai pierādījumus tiem apgalvojumiem, kurus izsaka.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse. Savukārt saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo d a kļatrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Tiesa atzīst, ka prasītāja ir pierādījusi tiesai faktus, uz kuriem tā pamatojusi savu prasījumu.

Ievērojot Civillikuma 1934.pantu noticis darījums – 2004.gada 23.novembrī atbildētājs noslēdzis kartes Patēriņa kredīta līgumu Nr.270 ar AS "GE Money", saņemot kredītu 1350,18 Ls (1921,06 EUR) kredīts jāatmaksā līdz 2007.gada 23.novembrim (lietas 8.-10.lapa).

Civillikuma 1402.pants noteic, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Savukārt Civillikuma 1943.pantā noteikts, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Prasības pieteikumam pievienotajā cesijas līguma pielikumā ir redzams, ka atbildētāja parāds prasītājai ir 1145,45 EUR (lietas 19.lapa), ko tā ieguvusi 2015.gada 2.aprīlī noslēdzot cesijas līgumu (lietas 18.,19.lapa). Parādu veido pamatparāds.

Tiesa nav ieguvusi pierādījumus, ka parāda samaksa būtu veikta.

Civillikuma 1838.pants noteic, to, ka samaksa veikta jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Atbildētājs nav cēlis iebildumus pret prasību, nav apstrīdējis parāda summu.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka prasība par kredīta parāda 1145,45 EUR piedziņu ir apmierināma.

Civillikuma 1753.pants noteic, ka ar procentiem saprotama tā atlīdzība, kura dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1764.pantu visādos mantiskos darījumos un aktos, kas nodibina pienākumu maksāt procentus, atļauts nolīgt procentus, kuru apmēru var noteikt līdzēji savstarpēji vienojoties. Savukārt Civillikuma 1765.pants noteic, ka likumisko procentu likme ir 6% gadā.

Tiesa konstatē, ka noslēdzot līgumu puses vienojušās par procentu likmi – 16% gadā. Prasītāja lūdz piedzīt likumiskos procentus 444,11 EUR laika posmā no 2007.gada 23.novembra līdz 2016.gada 1.decembrim.

Tiesa atzīst, ka prasītājai ir tiesības saņemt likumiskos sešus procentus gadā no 2007.gada 23.novembra līdz 2016.gada 1.decembrim, kurus tā aprēķinājusi (lietas 3.lapas otra puse).

Vērtējot apstākļus, atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likumam, secināms, ka atbildētāja, kā patērētāja, tiesības nav nepamatoti ierobežotas, -procenti aprēķināti par saistību izpildes kavējumu un ir samērīgs ar kredīta pamatsummu un kavējuma laiku.

Iebildumus pret celto prasību atbildētājs tiesā nav iesniedzis, nav apstrīdējis parāda summu un tā aprēķina pareizību, savu pienākumu to maksāt atbildētājs neapstrīd.

Tiesa secina, ka atbildētājs nav izpildījis saistību, ko uzņēmies ar kredīta līgumu.

Prasītāja iesniegusi pierādījumus, ka ievērots Komerclikumā noteiktais termiņš prasības celšanai (lietas 24.-26.lapa).

Pie šādiem apstākļiem prasība apmierināma par kredīta pamatsummas 1145,45 EUR, likumisko procentu 444,11 EUR no 2007.gada 23.novembra līdz 2016.gada 1.decembrim piedziņu.

Ievērojot Civillikuma 1765.pantu un Civilprocesa likuma 195.pantu, apmierināms prasītājas lūgums noteikt tai tiesību par laiku no tiesas sprieduma taisīšanas dienas līdz tā izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no atbildētāja likumiskos sešus procentus gadā no pamatsummas, saskaņā ar Civillikuma 1763.pantu, procentu pieaugums apstājas, kad sasniedzis kapitāla lielumu (1145,45 – 444,11= 701,34).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus proporcionāli apmierināto prasījumu apmēram.

Konkrētajā lietā tā ir valsts nodeva 238,43 EUR (lietas 6.lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR (lietas 7. lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 6.punktu, lūdzot piedzīt no atbildētāja 14,23 EUR izdevumus par publikācijas ievietošanu izdevumā "Latvijas Vēstnesis" (lietas 45.lapa) prasītāja nav pievienojusi dokumentu, kas apliecinātu maksājumu. Tādējādi tiesa atzīst, ka nav pamata apmierināt minēto prasījumu.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] pantam, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei. Tiesa atzīst, ka atbildētājam nosakāms desmit dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 10., 97., 193., 195., 250.[25] pantu, tiesa

n o s p r i e d a

apmierināt daļēji prasību.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „PlusPlus Baltic Re", reģistrācijas Nr.40103739704, parādu 1589,56 EUR (vienu tūkstoti piecus simtus astoņdesmit deviņus *euro* piecdesmit sešus centus), tai skaitā, kredīta pamatsumma 1145,45 EUR un likumiskie procenti 444,11 EUR no 2007.gada 23.novembra līdz 2016.gada 1.decembrim; kā arī tiesas izdevumus 243,13 EUR (divus simtus četrdesmit trīs *euro* trīspadsmit centus).

Nauda iemaksājama kontā Nr.LV07HABA0551037623572 AS "Swedbank".

Atzīt SIA „PlusPlus Baltic Re" tiesību saņemt sešus procentus gadā no nesamaksātās pamatsummas līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai), bet ne vairāk kā pamatparāds (701,34 EUR).

Noraidīt prasību par 14,23 EUR ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus piedziņu no /pers. B/.

Noteikt atbildētājam desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas tā labprātīgai izpildei.

Spriedumu, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem, var pārsūdzēt 20 dienu laikā apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Liepājas tiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2017.gada 9.novembrī.

Tiesnese I.Pūce